

Hæderstegn 2012

Tildeling af Reserveofficersforeningen i Danmarks Hæderstegn torsdag den 26. april 2012.

Reserveofficersforeningen i Danmarks Hæderstegn er indstiftet den 27. april 1950 efter at have opnået Hans Majestæt Kong Frederik den IX's approbation den 22. februar 1950.

Reserveofficersforeningen i Danmark (ROID) er i dag et binavn til Hovedorganisationen for Personel af Reserven i Danmark – eller HPRD. Binavnet korresponderer således med hæderstegnets benævnelse.

Hæderstegnet kan af foreningen, efter enstemmig vedtagelse i bestyrelsen, tildeles personer, såvel aktive militære som afskediget, og i ganske særlige tilfælde civile, som bestyrelsen finder i særlig grad bør hædres for deres indsats for reserveofficerskorpset som helhed og for foreningen i særdeleshed.

Afdelingschef Laila Reenberg

Laila Reenberg er født den 20. august 1962 i Sorø og cand. jur. fra Københavns Universitet i 1988. Afdelingschefen blev med nævnte embedseksamen straks ansat i Forsvarsministeriet, hvor hun indtil dato har arbejdet med en række forskellige sagsområder og gennemløbet en traditionel karriere som fuldmægtig (først departementets juridiske kontor, derefter sekretariatskontoret), souschef (1994, aftale- og forhandlingskontor (løn- og ansættelsesforhold for militært personel)), kontorchef (1996; først Fæstnings- og Natursekretariatet (Christiania, Christiansø, afvikling af forter), fra 1997 bygge- og anlægskontoret (byggeri, miljø, fysisk planlægning, afhændelser som følge af forlig), fra 2000 økonomikontor (finanslov, økonomistyring, forligsøkonomi, rigsrevisionssager).

Laila Reenberg blev herefter udnævnt som afdelingschef (2005) med ansvar for departementets Ressourceafdeling, der består af tre kontorer, som beskæftiger sig med økonomi, økonomistyring, it, ejendomme, miljø, personale på koncernniveau og diverse politikker, intern administration og service.

Blandt større arbejdsopgaver i nyere tid kan som udsnit nævnes veteranpolitik, mangfoldighedspolitik, indførelse af et ansøgningssystem for officerer på chefniveauet, formand for det udvalg, som udarbejder budgetanalyser på forsvarets område, formand for værnepligtsudvalget, styrkelse af økonomistyring i departementet og i forsvaret.

I en så vigtig og arbejdsmæssigt omfattende nøglestilling er der mange ting at koordinere og afbalancere – betjening af det politiske niveau, koordination internt, inklusive relationen til styrelserne – Forsvaret, Hjemmeværnet og Beredskabsstyrelsen – samt relationen til interessenterne – herunder ikke mindst personelorganisationerne.

HPRD og inden da ROID har gennem årene oplevet afdelingschefen som absolut lydhør over for reservens argumenter – som i HPRD fortolkning er lig med anerkendelse af reserven som relevant ressource sammen med de øvrige personel i forsvaret – alt sammen kombineret med god kortlægning m.h.t. det politiske landskabs muligheder og den planlægning, som Forsvarets øverste ledelse har til opgave at udføre.

Sidstnævnte havde i en periode præg af en vis tøven over for anerkendelsen af reserven som integreret del af de ressourcer, et moderne forsvar også har behov for – en tøven, som HPRD kun kan gætte på, at afdelingschefen ud fra erfaringens perspektiv og hendes betydelige indsigt har håndteret med venlig skepsis i muligt omfang.

HPRD naturligt kontakt til forskellige myndigheder – herunder også lejlighedsvis departementet på forskelligt niveau. Afdelingschefen opleves som værende fortsat lydhør overfor og opmærksom på betydningen af de grundvilkår, som virket som personel af reserven behøver og som HPRD derfor må insistere på bliver tilgodeset.

Grundvilkår, som også HPRD har ansvaret for sammen med det samlede Forsvar stedse at konsolidere og udvikle – til gavn for forsvaret og for korpset af personel af reserven.

Senest har foreningen senest især mødt afdelingschefen i forbindelse med arbejdet omkring veteranudredningen/ formulering af veteranpolitikken, herunder oplevelsen af stor forståelse fra afdelingschefens side m.h.t. ikke mindst de særlige forhold der gælder for reserven ved udsendelse og hjemkomst – både på det kontraktmæssige og m.h.t. mere "bløde" værdier af mere personaleplejemæssig karakter.

Afdelingschefens tilgang til dialog også på det mere personlige plan – samt arbejdsomhed i tjenesten; fritiden er næppe det, der synes at fylde ret meget, uagtet både børn og ægtefælle samt fritidshus m.v. alligevel synes at passes behørigt – indgår i indtrykket af en fremkommelig, dygtig og af HPRD meget værdsat samarbejdspartner.

Ud fra de givne betingelser har det altid været foreningen oplevelse, at afdelingschefen har forsøgt – og stedse forsøger – at tilgodese HPRD interesser, som de fortjener at blive – hvilket erfaringsmæssigt ikke er en given sag hos alle HPRD samarbejdsrelationer – hvilken påtegning siger noget stærkt om kvalitet og gerninger hos afdelingschefen.

Det er for den helt særlige indsats også for korpset af personel som en integreret del af Forsvarets samlede personelressourcer, at Laila Reenberg tildeles Reserveofficersforeningens i Danmarks Hæderstegn.

Major Jørn Haubro

Jørn Haubro blev født den 17. juni 1955. Indkaldt til Jyske Trænregiment 17. november 1975. Gennemgik sergentuddannelse i 1976 ved Hærens Træn- og Militærpolitiskole. I perioden 1977 til 1981 gennemgik majoren uddannelsen som linjeofficer ved Hærens Officersskole (den tidl. A-linje). Derefter fulgte varierende tjeneste ved Jyske Ingeniørregiment afbrudt af bl.a. tjeneste som holdfører for GRUK på Hærens Officersskole. Jørn Haubro gennemførte VUT II/L-STK 1989 til 1990. Majoren var derefter chef for uddannelsesafdelingen ved HIAS 1997 til 2000. Derefter gennemførtes tjeneste ved Forsvarsstaben indtil ansættelsen ved Forsvarsakademiet den 1. juli 2004.

Jørn Haubro døde den 12. januar 2012, som følge af alvorlig sygdom, men nåede kort forinden at få overrakt Foreningens hæderstegn.

Hovedorganisationen for Personel af Reserven i Danmark kendte majoren som den, der trofast og interesseret på Institut for Sprogs vegne – og på sprogofficerernes – konsekvent deltog i det årlige værnssælles Personel af Reservens Udvalg (PARU-seminar) og også der bidrog aktivt til debatten og oplysningsvirksomheden m.h.t. uddannelsesmæssige, tjenestemæssige og karrieremæssige forhold, der er de tre grundstenene for personel af reserven – og i virket m.h.t. interessevaretagelsen for personel af reserven.

Et bidrag, som blev ydet dels i lyset af majorens almindelige militære erfaring, hans virke som næstkommanderende ved skolen samt hans i øvrigt meget fremkommelige personlige væsen.

HPRD var således aldrig været i tvivl om den tyngde og værdi, som Jørn Haubro på Institut for Sprog lagde for dagens m.h.t. uddannelse af og virke som officer af reserven uddannet ved og gennem Institut for Sprog – en prisværdig synlighed, som dermed også var tydelig over for andre dele af Forsvaret, der har med personel af reserven at gøre, hvad enten det drejer sig om uddannelse eller tjeneste m.v.

Blandt sprogofficererne var man heller aldrig været i tvivl. Fremtrædende repræsentant for sprogofficererne fremhævede i hast op mod majorens død følgende:

- *Jørn har altid haft en åben dør og vist ekstrem villighed til at se muligheder frem for begrænsninger i den relevante anvendelse af sprogofficerer. Været med på idéer og vist villighed til at spille bold med de ofte meget flagrende sprogofficerer*
- *Jørn leverede rugbrødsarbejdet i processen omkring etableringen af Sprogofficersenheden (SPE). En*

kæmpe opgave, indeholdende adskillige funktionsbeskrivelser og udarbejdelse kompetenceprofiler (principielt fra næsten bar mark) samt gennemførte FOKUS-samtaler og øvrigt arbejde på chef ISPs vegne og i chefens ånd

- *Det første år, hvor SPE skulle finde sine ben, var Jørn inde over meget og meget, herunder også tiltage til opkvalificering og vedligeholdelse af de sprogofficerer, som løbende leverer uddannelse til ENH samt understøttelse af PARU/ISP arbejdet*
- *Jørns rolle som næstkommanderende på skolen har i det hele taget kommet til udtræk gennem at være en samlende person i håndteringen af de naturligt mange interesser og gøremål, som naturligt udspiller sig på en skole med elever, lærere og ledelse, der hver især bestemt mener at have rette og sande tilgang til tingene!*

Sprogofficerer fremhævede også majorens medvirken i at forme overgangen på ISP til at fremtidssikre ISP sproglige kapaciteter samt til omformningen af de sproglige uddannelser, og endelig fremhævedes – svarende til HPRD indtryk – Jørn Haubros medvirken i forskellige samarbejdsfora på alle niveauer i forsvaret til uselvisk at arbejde for og påpege, hvorledes sprogofficererne udgør en kvalitetsmæssig, og fleksibel militær ressource i og for Forsvaret – alt sammen til understøttelse af reservens sag.

Jørn Haubro var altid tilgængelig for oplysning om faktuelle forhold i forbindelse med uddannelsen af sprogofficererne m.v., som foreningen har haft behov for at vide af hensyn til det bedst mulige kendskab til det samlede forsvar, herunder været medvirkende til at skabe et godt grundlag for bestyrelsen m.h.t., hvornår det var betimeligt – eller ikke betimeligt – at gøre dette eller hint på vegne reserveofficerskorpset.

Det var for Jørn Haubros – set med reservens og HPRD øjne – helt særlige indsats for uddannelsen og understøttelsen af reserven som en integreret del af Forsvarets samlede personelressourcer, at majoren tildeltes Reserveofficersforeningens i Danmarks Hæderstegn. Æret være hans minde.

Kaptajn af reserven Henrik Christiansen

Henrik Christiansen er født den 8. februar 1977 i Viborg, og er cand. scient. pol fra Københavns Universitet i 2011.

Henrik Christiansen aftjente værnepligt 1999 – 2000 ved Slesvigske Fodregiment, inklusive uddannelse som sergent ved Sergentskolen i Sønderborg.

Herefter indtrådte han på Institut for Sprog på Forsvarsakademiet og gennemførte uddannelse som sprogofficer (russisk og serbokroatisk som speciale) i perioden 2000 – 2003. Herefter fulgte et halvt års udsendelse i International Tjeneste (SFOR, Bosnien).

Sideløbende med universitetsstudiet har Henrik Christiansen tilbragt betydelig tid i Forsvaret både gennem rådighedstjeneste og gennem kontraktansættelse.

Henrik Christiansen har været en særdeles aktiv reserveofficer med meget varieret tjeneste, som rækker langt ud over virket som sprogofficer – men uden at forlade selvsamme metier. Senest er kaptajnen ansat fra 2009 i regi af Hærens Operative Kommando med varetage af opgaver på fagområdet vedr. gidsel-overlevelsestræning, og har sideløbende varetaget opgaver ved sprogofficersenheden (SPE) under Institut for Sprog med hensyn til enhedens opstilling samt uddannelsesplanlægning m.v. af sprogofficerer ved enheden. Undervejs har kaptajnen også undervist i brug af tolke i kombination med undervisning i kulturkendskab og fredsstøttende operationer på Balkan, Afghanistan og Irak.

Henrik Christiansen var medlem af foreningen bestyrelse i fire år fra 2007 – 2011, hvor han som udtryk for den yngre generation arbejdede netop med reserveofficerernes virke i bred forstand, uagtet en af hans hovedopgaver naturligt var også at varetage forbindelsen til sprogskolen – herunder PARU-arbejdet – samt sprogofficersforeningen. Henrik Christiansen var således allerede før han blev bestyrelsesmedlem aktiv i virket for personel af reserven gennem foreningens sprogofficersudvalg, hvor hovedsigtet var at optimere integrationen af sprogofficererne i HPRDs arbejde.

Kaptajnen har været aktiv deltager i og i øvrigt understøttet gennemførelsen af bl.a. foreningens sikkerhedspolitiske kursus samt kursus vedr. humanitær folkeret, og har endvidere været aktiv på kreds niveau gennem både det sociale og det mere sportslige, f.eks. m.h.t. feltsportsaktiviteter, især orienteringsløb, samt patruljekonkurrencer m.m. Henrik Christiansens arbejde for foreningen er sket med udgangspunkt i at betragte HPRD's arbejde som yderst væsentligt for både reservepersonellet og for Forsvaret som sådan, og kaptajnen var aldrig i tvivl om, at bestyrelsesarbejdets karakter af at være både spændende, udfordrende og ikke mindst forpligtende.

Henrik Christiansen har en personlig tilgang til tingene og autoritet, der gør ham til den naturlige leder, som han er og dermed gode eksempel på en officer af reserven – og fremadrettet som fast ansat i Forsvaret; kaptajnen forventes efter planen således senere i 2012 eller i 2013 at indtræde på Hærens Officersskole med henblik på gennemgang af Videregående Uddannelsestrin I for officerer af linjen.

Henrik Christiansen er almindeligvis en rolig og god kammerat, der således under ét betragtet et godt eksempel på en aktiv, dygtig og arbejdsom officer, som kan danne skole for andre af samme og yngre generationer.

Det er for kaptajnens helt særlige indsats for reservens sag og herunder markante fingeraftryk bl.a. i relation til sprogofficersrådets og sprogofficersenhedens organisering og uddannelse, samt det øvrige foreningsarbejde for personel af reserven, at Henrik Christiansen tildeles Reserveofficersforeningens i Danmarks Hæderstegn.

I forbindelse med HPRD Sikkerhedspolitiske Seminar den 5. til 6. oktober 2012 på Vordingborg Kaserne, blev Reserveofficersforeningen i Danmarks Hæderstegn den 6. oktober tildelt:

General Knud Bartels

Generalen er født den 8. april 1952 i København og gennemgik Hærens Officersskole 1973 – 77, Førings-/Stabskursus I 1981 – 82 ved Forsvarsakademiet, Stabskursus i Frankrig 1984 – 86 samt US Army War College 1993 – 94. Generalen har et omfattende militært tjenesteforløb; nævnt i rækkefølge først som næstkommanderende kompagni Sjællandske Livregiment og DANCON/UNICYP; lærer Hærens Kampskole og taktiklærer Forsvarsakademiet; kompagnichef Sjællandske Livregiment, lærer/kursusofficer Forsvarsakademiet, sagsbehandler/analysesektion og ledelsessekretariat Forsvarsstaben; bataljonschef Slesvigske Fodregiment, leder faggruppe landoperationer samt kursusleder ved Forsvarsakademiet; chef 3. Jyske Brigade; chef planlægningsafdelingen Forsvarskommandoen; deputy Den Franske Brigade ved NATO Kosovo Force; military assistant Internationale Militære Stab/NATO; deputy DAMIREP (Den Danske Militære Repræsentation) Bryssel, assistant director Operations Division IMS; chef Danske Division; chef DAMIREP; forsvarschef samt nu chairman of the Military Committee/NATO.

Umiddelbart hæfter man som medlem af korpset af personel af reserven sig ved perioden 1986 – 87, omkring hvilket tidspunkt at det daværende Officerskursus IV via FAK var blevet etableret med det første hold i 1985 – senere udviklet til og benævnt Videregående Uddannelse Trin II (VUT II). Dernæst bemærkes perioden 1994 – 96 som leder/faggruppe landoperationer, hvor General Bartels var "overlærer" for VUT II, OLOK (Operationer og Logistik; den såkaldte "brigade-del"). Set fra foreningen bemærkes endvidere umiddelbart perioden 1997 – 99, hvor Knud Bartels var CH/PL i Forsvarskommandoen og dermed samtidig var formand for Koordinationgruppen reservens Forhold (KG/RF).

Som formand for KG/RF (det øverste led i det formaliserede kontakt- og rådgivningssystem mellem Forsvarets myndigheder og Reserven) i perioden 1997–99 blev tyngden lagt i det fremadrettede – hvordan udviklingen var og kunne være – i forhold til det enkelte medlem af korpset af personel af reserven mulighed for tjeneste, uddannelse og evt. videre karriere; herunder at de både af HPRD (dengang ROID) og af Forsvarskommandoen rejste sager stedse blev holdt på det principielle niveau og drøftet og behandlet på baggrund af en særdeles velforberedt og engageret formand. En del officerer af reserven husker fra i perioden 1994 – 96 måske særligt generalen som lærer på videregående uddannelse for officerer af reserven, trin II, Operationer og Logistik, hvor den på det tidspunkt værende oberstløjtnant havde en særlig evne til at få eleverne til at yde maksimalt – herunder på baggrund af, man ganske enkelt ikke mødte uforberedt. Generalen var bl.a. på den måde med til

at understrege og manifestere, at personel af reserven har såvel både samme muligheder som rettigheder og forpligtelser som de fastansatte kolleger som udtryk for, at der kun er ét og samme officerskorps, og at dygtighed ud i de militære discipliner er ledestjernen over alt og det militære væsens raison d'être. Generelt stiller generalen høje krav til sig selv og måske højere end de, han stiller til sine ligestillede og undergivne – det være sig soldater, sømænd og flyvere. Han går til enhver tid forrest i både opgaveudførelsen samt som det gode eksempel og er "klinkende klar" i mælet med hensyn til analysen af det operative miljø, den operative opgave og opgavens udførelse.

Generalen er ikke mindst blandt personel af reserven opfattet som en absolut rollemodel i forhold til, hvordan en officer agerer i tjenesten både fagligt og i relationerne til andre – såvel høj som lav. Blandt de, der kender ham nærmere, har der aldrig været tvivl om, at generalen var en chef, man som undergivet ville gøre sit ypperste for at tjene sammen med – uanset der blandt medlemmer af korpset af personel af reserven undervejs også har været en opfattelse af – som er delt med generalen undervejs – at udførelsen af opgaverne næppe ville være blevet mindre succesfuldt, såfremt generalens ihærdighed af kommandoføringen undervejs på enkeltpunkter havde været en anelse mindre intens!

Det er således HPRD opfattelse, at generalen har været en vigtig faktor i at understøtte, at Forsvaret råder over en personelreserve, hvis kadre måler sig med de bedste i forsvaret generelt.

Foreningen kender ikke alene generalen som formand for Koordinationsgruppen Reservens Forhold hen over årene 1997 – 99, ligesom personel af reserven heller ikke blot kender Knud Bartels som lærer og enhedschef.

Generalen støttede således med sin brigade og sin person også specifikt CIOR/CIOMR-kongressen i Aalborg i 1997 på en dels volumenmæssigt markant måde, dels som en kvalitetsmæssig uerstattelig måde m.h.t. at vise, hvad dansk forsvar på det tidspunkt – med en ikke uvæsentlig grad også med personel af reserven – kunne byde på.

Foreningen kontakt til generalens i dennes rolle som Forsvarschef ændrede ikke på opfattelsen af, at generalen ser et klart formål med en fortsat anvendelse af reserven, selvsagt tilpasset situationen – herunder Forsvarets samlede opgaver – til enhver tid.

Senest har generalen markeret sin støtte til reserve gennem sin nuværende kapacitet som chef IMS dels i begyndelsen af 2012 at give et indlæg på CIOR/CIOMR vintermøde i Bryssel, dels aktuelt ved at give indlæg på HPRD sikkerhedspolitiske seminar oktober 2012 i Vordingborg.

Samlet set er det for den helt særlige indsats for Forsvaret og Reservens, at Generalen tildeles Reserveofficersforeningen i Danmarks Hæderstegn.

Brigader (p) Sigurd Hellstrøm (Norge)

I forbindelse med Norske Reserveofficers Forbund (NROF) delegeret- og årsmøde den 2. juni 2012 fik brigadegeneralen som formand (præsident) for NROF overrakt hæderstegnet ledsaget af følgende ord:

Sigurd Hellstrøm, som er født 8. marts 1945 var indtil han fyldte 60 år linjeofficer i det Norske forsvar, hvor han især som chef for Hærens Stabsskole og afslutningsvis som stabschef i det Norske hjemmevern (Heimevernet) dels beskæftigede sig med og havde indflydelse på den konceptuelle anvendelse af reserven, dels direkte udøvende m.h.t. brugen af reserven i hjemmevernets distriktsafdelinger. Gennem ikke mindst sidstnævnte funktion fik brigadegeneralen gennem et betydeligt samvirke med NROF også en således indsigt i reservens forhold, som ledte frem til, at NROF anmodede Sigurd Hellstrøm om gerne at blive NROFs formand, hvilket skete i 2006.

Set med måske mere traditionelle øjne var der fra dansk side – dvs. HPRD – særlig interesse i f.m. det første møde med NROFs nye ordførende i regi af dels samvirket mellem de Nordiske Reserveofficersforeninger, dels i regi af CIOR (International Association of Reserve Officers), som er en fælles organisation for reserveofficersforeninger i NATO-regi.

HPRD har gennem de forløbne 6 år som forventet oplevet en absolut engageret aktør i reservens tjeneste, både i relation til førnævnte nordiske regi og i relation til CIOR m.v. Hertil kommer, at det er HPRD ganske klare indtryk, at NROFs nationale udfordringer – som fuldt ud er på niveau med f.eks. udfordringerne for personel af reserven i Danmark; ingen ting giver sig selv – er blevet håndteret af Sigurd Hellstrøm karakteriseret ved de personlige ressourcer og den adfærd, man må forvente af en chef: At være klar og tydelig og ikke være tilbageholdende med at tage kampen med myndighederne – alt sammen undervejs i fortrinligt samvirke med og stabsmæssigt godt forberedt af NROFS mangeårige sekretariatschef, oberst Ron Rogstad, der gik på pension fra NROF primo 2012.

For både NROF og HPRD er der som nævnt klare og til dels absolut sammenlignelige opgaver at løse – opgaver, som fordrer kreativitet og vilje, og som stedse nødvendiggør kontakt til både forsvarrets øverste ledelse samt det ministerielle niveau – der er ikke andre, der løser opgaverne for os. Har vi haft det svært i Danmark i nogle år, så har det ikke ubetinget været nemmere nordpå.

Den kontakt, som de nordiske reserveofficersforeninger opretholder, danner således grundlag for gensidig erfarings- og ideudveksling, som vi hver især hjemme i egen forening må forstå at benytte os bedst muligt. I den forbindelse indgår også BSC (Baltic Sea Contact), hvor de nordiske foreninger sammen med reserveofficersforeningerne i Estland, Letland, Litauen, Polen og Tyskland holder direkte kontakt, samt førnævnte CIOR.

Det hjemlige arbejde for reservens sag – og i den forbindelse personel af reserven af alle grader – hviler derfor også på ikke mindst det nordiske samarbejde. Det er derfor mere end naturligt, at traditionen om gensidigt at anerkende samvirket gennem tildeling af foreningens hæderstegn til de øvrige nordiske foreningers formænd på baggrund af en behørig tidsmæssig og hæderværdig indsats opretholdes ud fra sit formål.

Det er ikke mindst også i det internationale reserveofficersarbejde i CIOR/CIOMR under NATO, at HPRD også har samvirket med NROF gennem brigadegeneralen ud fra et nordisk, professionelt perspektiv på tingene.

HPRD har hele tiden kunnet regne med en god samarbejdspartner ikke alene internordisk, men også i koalition i større sammenhæng, alt sammen med vore respektive hjemlige korps af reserven som endeligt må for vor fælles virke for reservens sag.

Det er for denne helt særlige indsats for reservens sag, at Sigurd Hellstrøm tildeles Reserveofficersforeningens i Danmarks Hæderstegn.

Major af reserven Mika Eerik Hannula (Finland)

I forbindelse med de Nordiske reserveofficers/personel af reservens foreningers årlige Nordisk Præsidium- og Idrætsrådsmøde afholdt 29 JUL 2012 i Bløvsstrød fik majoren som formand (præsident) for den Finske reserveofficersforening, FROF, overrakt hæderstegnet ledsaget af følgende ord:

Mika Eerik Hannula, som er født 2.april 1968, blev udnævnt til major af reserven primo 2012. Majoren har gennem den seneste snes år været meget aktiv i foreningsarbejdet for de finske reserveofficerer og den finske reserve, herunder bl.a. som bestyrelsesmedlem i både Tammerfors Reservofficerare (2003 – 2007) og Birkalands Reservofficersdistrikt (2004 – 2007), og var i perioden 2007 – 2008 tillige formand for Birkalands Reservofficersdistrikt efter at have været næstformand fra 2006. Parallelt hermed begyndte arbejdet som bestyrelsesmedlem i hovedforeningen, FROF allerede fra 2005, hvor Mika Hannula har været formand siden 2008. Blandt andre hverv i relation til det frivillige forsvarsarbejde må ved denne lejlighed også nævnes hvervet som bestyrelsesmedlem af Försvarsutbildningsforeningen 2008 – 2011, herunder som næstformand i perioden 2010 – 2011.

I relation til den egentlige militære tjeneste har majoren siden 1993 primært forestået og deltaget i ledelsen af Försvarsutbildningsforeningens kurser. Herudover har han deltaget i og planlagt et antal mønstringer m.v. inden for sin militære tjenestegren, og endelig har majoren udgivet eller leveret et stort antal videnskabelige rapporter og andre professionelle artikler/indlæg i f. m. både indenlandske og udenlandske militære tidsskrifter og konferenser.

Uddannelsesmæssigt er majoren student fra 1987, og er diplomingeniør fra 1993, suppleret med en licentiatgrad i 1998 og i en akademisk sammenhæng kronet med en doktorgrad i 1999. Den militære videreuddannelse er gennemført dels gennem Birkaland regional försvarskurs i 1999 og Riksomfattande försvarskurs i 2009.

Mika Hannula begyndte som timelærer og forsker på Tammerfors Tekniska Universitet i 1991 og har ansat som professor siden 2001. I den Tammerfors Tekniska Universitet blev fast arbejdsplads for majoren var han i perioden 1989 – 1990 planlægningsmedarbejder i Säkylä kommun samt Säkylä och Kjulo folkhälsoarbetsenhet. Forud herfor og parallelt hermed var Mika Hannula i perioden 1984 – 1994 entreprenør (og hovedaktionær) i firmaet Satamikro, samt udførte en række enkeltstående tekniske specialopgaver i den private sektor mere generelt.

Det er således næppe overraskende, at majoren herudover som bijob er docent ved Tammerfors Universitet fakultetet for handel- ja administration samt tillige docent ved Försvarshögskolan. Hertil kommer allehånde foreningsmæssige tillidshverv – ud over de militære – relateret til det civile virke i form af ICEB Board medlem (siden 2008), bestyrelsesmedlem i Business Intelligence Forum Finland, (siden 2006), regionsudvalgsmedlem i Liikesivistysrahaston (Stiftelsen för ekonomiskutbildning) Tammerfors region (siden 2006), medlem af European productivity conference EPC 2006, ordførande for det videnskabelige afsnit (siden 2006), Arbetsskyddsstiftelsen, medlem af det videnskabelige udvalg (2003 – 2006), Forskningscentrumet för Elektronisk affärsverksamhet, bestyrelsesformand (2001 – 2005) samt Institutet för ledarskap, medlem den akademiske ledelsesstab (siden 1998).

På den baggrund kan – om nogen – vel kun få være i tvivl om majorens omfattende uddannelsesmæssige baggrund i både en militær og civil kontekst, ligesom majorens betydelige civile og militære virke er evident. I relation til arbejdet for reservens interesser er majorens betydelige foreningsmæssige indsats heller ikke til at tage fejl af.

HPRD kender Mika Hannula navnlig i egenskab af hans rolle som formand for FROF ud fra dels samvirket mellem de Nordiske Reserveofficersforeninger, dels i regi af CIOR (International Association of Reserve Officers), som er en fælles organisation for reserveofficersforeninger i NATO-regi.

HPRD har i disse sammenhænge gennem de forløbne 4 år som oplevet en absolut engageret aktør i reservens tjeneste, hvilket selvsagt ikke er overraskende set i lyset af førnævnte beskrivelse af majorens livs- og karriereforløb.

Selv om FROFs udfordringer i arbejdet for reservens sag måske kan forekomme at ske på bedre vilkår end de, vi har i de øvrige nordiske lande, skal man ikke tage fejl m.h.t., at forandringer også er dagsordenen i relation til det Finske forsvar. Det kendskab, som HPRD har til majoren samt hans stab i form af bestyrelsesmedlemmer og daglig ledelse i FROF, efterlades kun absolut indtryk af et betydeligt og omfattende arbejde for reservens sag. Det kommer signifikant til udtryk i Nordisk sammenhæng og i CIOR, hvor HPRD stedse oplever en betydelig grad af støtte til at håndtere de udfordringer, som efter HPRD opfattelse klart findes i relation til ikke mindst bestræbelserne på at få reformeret CIOR (og CIOMR) svarende til dagens behov og ikke gårsdagens.

For både FROF og HPRD er der, som også gælder for SVEROF og NROF, sammenlignelige opgaver at løse – opgaver, som fordrer kreativitet og vilje, og som til stadighed fordrer gode relationer til de civile og militære myndigheder som grundlag for den bedst mulige varetagelse af reservens – og dermed de enkelte landes Forsvars – interesser. HPRD er ikke i tvivl om, at der i relation til ikke mindst FROF gennem Mika Hannula fortsat vil blive ydet det nødvendige arbejde m.h.t. at understøtte, at også BSC (Baltic Sea Cooperation), hvor de nordiske foreninger sammen med reserveofficersforeningerne i Estland, Letland, Litauen, Polen og Tyskland holder direkte kontakt, holder fokus på det, der er mest relevant for de nordiske foreninger set under ét ud fra et Baltisk perspektiv.

Som sagt også i en tilsvarende sammenhæng for nyligt, så hviler det hjemlige arbejde for reservens sag – og i den forbindelse personel af reserven af alle grader – også på ikke mindst det nordiske samarbejde. Det er derfor mere end naturligt, at traditionen om gensidigt at anerkende samvirket gennem tildeling af foreningens hæderstegn til de øvrige nordiske foreningers formænd – selvsagt på baggrund af en behørig tidsmæssig og hæderværdig indsats – opretholdes ud fra sit formål.

Mika Hannula fremstår i det internationale reserveofficersarbejde i CIOR/CIOMR under NATO med et efter HPRD opfattelse absolut nordisk, professionelt perspektiv på tingene, og HPRD har i majoren en vigtig samarbejdspartner ikke alene internordisk, men også i koalition i større sammenhæng til benefice for vor fælles virke for reservens sag og herunder understøttelse af reservens relevans og nødvendighed i de enkelte landes forsvar.

Det er for denne helt særlige indsats for reservens sag, at Mika Hannula tildeles Reserveofficersforeningens i Danmarks Hæderstegn.

I forbindelse med Københavnskredsens Feltsportsafslutning den 27. oktober blev major Finn Gregers Jensen tildelt Reserveofficersforeningens i Danmarks Hæderstegn.

Major Finn Gregers Jensen

Majoren, der er født den 15. december 1934, og som ved sin fratrædelse gjorde tjeneste ved Hjemmeværnsregion VI, blev oprindeligt uddannet reserveofficer, men benyttede muligheden for ansættelse som fast officer og forrettede således hele sin militære karriere som fast tjenestegørende.

Da der i 1992 pludseligt og uforudset opstod et tomrum m.h.t. hvem, der kunne stå for varetagelsen af materiellet til gennemførelse af Retning A, hvor Københavnskredsen tilbyder alle disciplinerne indenfor Feltsport samt den årlige mærkeprøve, tilbød Finn Gregers Jensen sin øjeblikkelige assistance. Det viste sig hurtigt, at majoren var absolut rette person til rette job på rette tidspunkt!

Majoren har i den forbindelse siden da været en absolut nøgleperson for Københavnskredsens gennemførelse af Feltsportskursus og herunder ikke mindst fornævnte Retning A, der hver sommer leverer mere end tyve udrykninger til foreningens medlemmer og andre med militær tilknytning, som HPRD efter aftale med Forsvaret har påtaget sig at bedrive feltsport for.

Majoren har således i tyve år varetaget Kredsens materiel, anskaffelse af aktuelle orienteringskort ved civile orienteringsklubber, tilsikret at materiel og udstyr, som ugentligt skifter hænder fra banelægger til banelægger, altid er klar og på plads samt assisteret banelæggerne med allehånde opgavevaretagelse.

Finn Gregers Jensen har med sin tydeligvis udprægede ordenssans og evne til at organisere tingene gennem årene således gjort banelæggerens arbejde let og for fleres vedkommende i det hele taget muligt, da opgaven som banelægger forudsætter et velorganiseret og et til enhver tid tilgængeligt og tilstedeværende støtteapparat – hvilket fuldt ud kendetegner indsatsen.

Majoren har herunder forvaltet depotet for Feltsportskursus materiel indledningsvis på Svanemøllens Kaserne og senere på Garderkasernen i Høvelte, og har med en stor ildhu vedligeholdt og ufortrødent med stor energi raffineret systemerne til stor gavn og glæde for både banelæggerne og selvsagt de mange, der hver tirsdag igennem sommerhalvåret gør brug af kredsens Feltsportskursus. Majoren er dermed et tydeligt forbillede for og et eksempel på de kolleger, der både i kredsen og i de andre kredse både "i felten" og "bag scenen" gør en meget stor og mere end værdsat indsats som forudsætning for, at foreningens samlede virke kan fungere – og fungerer – efter hensigten.

Det er for denne mangeårige og særlige indsats for Reserven, at Major Finn Gregers Jensen modtager af Reserveofficersforeningens i Danmarks Hæderstegn.